

вими виявляються поведінкові якості людини. Цікаво, що відмінності носять не стільки кількісний характер, скільки якісний. Зазначені позитивні поведінкові ознаки, схвалювані англіцями, більш відносяться до матеріальної сторони життя (*відомий, щасливий*), що стосується українців, то в першу чергу в людині цінуються духовні якості (*вірний, ласкавий, ніжний*).

Позитивними якостями для англійського суспільства є: *сильний, уважний, досвідчений, лагідний, веселий*. Такі якості людини, як *розумний, працьовитий, співучий, безневинний* займають в ієрархії цінностей англійського етносу нижчий щабель. До позитивних якостей, які цінують українці, відносять: *сильний, здоровий, спритний, тихий, лагідний*. Якості: *сміливий, швидкий, досвідчений, вірний, слухняний, безневинний* схвалюються в меншій мірі.

Таким чином, можна стверджувати, що набір якостей, які відносяться до числа достоїнств англійського й українського етносів, істотно різняться. Разом з тим виділяється ряд якостей, які схвалюються рівною мірою в обох лінгвокультурах.

ЛІТЕРАТУРА

1. Волкова И. В. Инвективная лексика в английском языке / И. В. Волкова. – М. : Высшая школа, 2005. – 424 с.
2. Кунин Ф. В. Курс фразеологии современного английского языка / Ф. В. Кунин. – М. : Высшая школа, 1996. – 380 с.
3. Англо-український фразеологічний словник [уклад. К. Т. Баранцев та ін.]. – К. : Знання, 2005. – 1056 с.

Олена Шам

*студентка психолого-педагогічного факультету
Полтавського державного педагогічного університету
імені В. Г. Короленка*

THE UKRAINIAN LANGUAGE AS A FACTOR OF UKRAINIAN UNITY

Language is one of the main factors of our national identity. We consider that contradictions which we've got as the communist system heritage lead to the separation between different parts of Ukraine. The politicians often try increase these contradictions to the level of a national conflict. Most of all those conflicts are based on ethnological background and touch upon the problem of the Ukrainian language [3].

We've tried to find out the reasons of a rather strange attitude to the Ukrainian language in the light of the peculiarities of historical development of our eastern regions. The fact is that ethno-national and language majorities do not coincide in our society and it is the reason of the con-

flict on the language basis. Thus, 59 % of the population in eastern regions identify themselves as the Ukrainians but only 14 % of them use the Ukrainian language [6]. It's necessary to underline that regional identity has never dominated the national one in politically developed societies. But during the periods of the clash of interests, crises and transformations it is the regionalism which displays itself in politics, economy, cultural and language spheres.

During the XIX-th century due to the colonial policy of Russian monarchy the Eastern part of Ukraine consisted of various ethnological structures. The Ukrainian villagers made up 75 % of the population in 1858. After 1861 when serfdom was abolished a great amount of peasants migrated to Donbas in search of better economical and social life [2]. But the Ukrainian language wasn't greeted there and to strengthen its cultural and ideological borders Russian authorities did everything to "dissolve" the "foreign elements" in their Russian environment. As a result of such a policy the Russian language became obligatory and the most important cities in Eastern regions became Russian-speaking although the countryside continued to use Ukrainian. Such linguistic geography was strengthened by russification and can be seen even now.

The example of Eastern states shows the destructive mechanisms that were used by Russian Empire and later by the USSR to destroy our Ukrainian identity and its most significant part – the Ukrainian language.

The other problem was a tendency to call the Ukrainian citizens the "Soviet people". Nowadays it is observed in Eastern and Southern parts of Ukraine and gradually decreases to the West. At the same time the self-identity of being a Ukrainian decreases in reverse direction from the West to the East.

Describing the example of using Ukrainian in family communication we can see that it is 50/50 and this number shows that our society is divided into two parts.

We consider that the decreasing number of Ukrainian speaking population can be explained by the lack of the national policy directed at the strengthening of the national Ukrainian ideology which leads to certain separatism between the West and the East.

We suppose that the mechanism that can change that separatism thought can be the state policy directed on the unity of our Ukrainian identity.

We'd like to underline that the Ukrainian language has to become the uniting factor of our separated society. Otherwise, Ukraine is going to remain the generator of ideological conflicts on the language basis.

ЛІТЕРАТУРА

1. Kyromiya H. Freedom and terror in the Donbas : a Ukrainian Russian Borderland, 1870–1990 / H. Kyromiya. – New York, Cambridge University press, 1998. – P. 23–239.
2. Subtelny O. Ukraine: A History / O. Subtelny. – University of Toronto Press, 2000. – 343 p.
3. Wilson A. The Ukrainians : Subtelny O.Unexpected Nation / A. Wilson. – New Haven : Yale University Press, 2000. – P. 122–125.
4. Yekelchuk S. Stalin’s Empire of memory: Russian-Ukrainian Relations in Soviet Historical Imagination / S. Yekelchuk. – Toronto, 2004. – P. 34-39.
5. Кривицька О. Конфліктний вимір етнонаціонального розвитку України / О. Кривицька // Політичний менеджмент. – № 3 (12). – 2005. – С. 42–62.

Олексій Шведун

*студент історичного факультету
Полтавського державного педагогічного університету
імені В. Г. Короленка*

ІСТОРІЯ ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

З кінця VI і протягом VII століть Британія приймає християнство, яке вперше почало проникати до неї в III столітті. Воно було занесено туди з Риму християнами-утікачами, яких жорстоко переслідували на батьківщині. У 306 році римський імператор Костянтин Великий припинив переслідування християн і сам прийняв християнство, яке стало національною релігією римлян. Воно стало також офіційною релігією Британії. Друїди щезли. Грецька та латинська мови стали мовами церкви у всій Європі [2].

Римські місіонери використовували релігійні книги, написані латинською мовою, що сприяло знайомству англо-саксів з латинською писемністю. Англи та сакси мали свою абетку, яка називалась “руни”. Руни вирізувались на камені та дереві, але писемної літератури у англо-саксів не було, вони були змушені запам’ятовувати свої поеми та балади [1]. Поступово латинські букви почали використовувати для письма англо-сакською мовою [4]. Латинська лексика через релігію знов почала впливати на мову мешканців країни. Мови завойовників мирним та примусовим шляхом змішувались або розвивались паралельно з мовою аборигенів. Так, наприклад:

Латинська мова *Mater missa nomen quod schola*
Староанглійська мова *Modor maesse nama hwxt scol*
Значення: *мати месса ім’я, назва що школа.*